

DECIZIA nr. 446/22.10.2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL- in insolventa
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii - Serviciul evidenta analitica pe platitori contribuabili mijlocii cu adresa nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL- in insolventa** prin administrator special X cu sediul in Bucuresti, str. x sector 1.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta in data de 21.10.2012 si inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, il constituie Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, comunicata societatii prin fax in data de x.2011, prin care s-au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL- in insolventa**.

I. Prin adresa inregistrata D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, **SC X SRL- in insolventa** a formulat contestatie impotriva Deciziei nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, prin care s-a stabilit in sarcina acestia obligatia de plata aq sumei de x lei, cu titlu de accesorii calculate pentru urmatoarele tipuri de obligatii fiscale:

- x lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe dividende persoane fizice;
- x lei – accesorii aferente varsaminte de la persane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
- x lei – dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale retinuta de la asigurati;
- x1 lei – accesorii aferente contributiei de asigurare pentru accidente munca si boli profesionale datorata de angajator;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati;
- x lei – accesorii aferente contributiei angajatorilor la Fonul de garantare pentru plata creantelor salariale;
- x lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;
- x lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati.

Sustine ca prin incheierea de sedinta din data de x.04.2011 a Tribunalului Bucuresti Sectia a VII –a Comerciala, pronuntata in dosarul nr. x/3/2011 a fost deschisa procedura generala a insolventei impotriva SC X SRL , fiind desemnat ca administrator judiciar Assistance Insolv S.P.R.L. Prin hotararea judecatoreasca nu a fost ridicat dreptul de administrare, iar prin hotararea adunarii generale a asociatilor a fost desemnat ca administrator special doamna x.

La data de 23.09.2012 Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului Bucuresti a comunicat prin fax administratorului judiciar Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, conform careia a fost stabilita in sarcina societatii obligatia de plata a sumei de x lei.

Considera ca actul administrativ fiscla este nelegal, intrucat asa cum rezulta din Anexa la Decizia nr. x, accesoriile (dobanda si penalitatea de intarziere) au fost calculate pana la data de 15.04.2011, deci ulterior datei deschiderii procedurii, fiind astfel nesocotite dispozitiile art. 41 din legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei care prevad ca: *"Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii"*.

Obligatiile fiscale principale pentru care au fost calculate accesorii rezulta din titluri de creanta din perioada decembrie 2007- martie 2011, deci anterior deschiderii procedurii insolventei, astfel incat nu este legala masura calcularii de accesorii dupa data de 11.04.2011. Interdicatia de a calcula accesorii este prevazuta si de art. 122¹ Cod procedura fiscala.

De asemenea, este lipsita de temei legal masura de a calcula dobanzi incepand cu data de 24 iunie 2010 pentru creante fiscale aferente perioadei 2007-2010.

In concluzie, **SC X SRL- societate in insolventa** solicita admiterea contestatiei si anularea totala a deciziei nr. x.

II. Prin Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatarei penalitati de intarziere aferente obligatiilor fiscale in suma de x lei.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organului de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la accesoriile in suma de x lei.

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care accesoriile aferente obligatiilor fiscale stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, contestata de contribuabila au fost revizuite de organul fiscal prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x.

In fapt, prin Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele fisclae au stabilit in sarcina **SC X SRL- societate in insolventa** organelle fiscale au stabilit accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei calculate pentru perioada decembrie 2007 – 15.04.2011.

Prin Incheierea de sedinta din **11.04.2011** pronuntata de Tribunalul Bucuresti - Sectia a- VII – a Comerciala in dosarul x/3/2011 s-a dispus deschiderea procedurii insolventei impotriva debitorului.

Avand in vedere ca organele fiscale au stabilit accesorii si dupa data de 11.04.2011, data la care societatea a intrat in insolventa organele fiscale prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x au revizuit Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, in sensul diminuarii cu suma de **x lei** a obligatiei de plata initial stabilita in suma de **x lei**.

Fata de cele mai sus mentionate rezulta ca organul fiscal a raspuns problemelor ridicate de **SC X SRL- societate in insolventa**, respectiv ca *„accesoriile au fost calculate pana la data de 15.04.2011, deci ulterior datei deschiderii procedurii, fiind astfel nesocotite dispozitiile art. 41 din legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei”*, anuland sumele stabilite initial ulterior datei de 11.04.2011.

In drept, art.205 alin.(1) si art.206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“Art.205 -(1) Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii.”

Art.206 -(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, (...).”

De asemenea art. 213 din Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta ca organul fiscal a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x, comunicata contribuabilei cu scrisoarea recomandata cu confirmare de primire nr. x, prin care s-a revizuit partial Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, in sensul diminuarii cu suma de **x lei** a obligatiei de plata initial stabilita in suma de **x lei**.

Fata de cele mai sus prezentate, contestatia formulata de **SC X SRL- societate in insolventa**, urmeaza a fi respinsa in parte ca fiind ramasa fara obiect, pentru suma de x lei, intrucat obligatia de plata initial stabilita prin Decizia nr. x in suma de x lei contestata, a fost diminuata de organul fiscal prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x.

3.2. Referitor la accesoriile in suma de x lei (x-x).

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale aveau dreptul să calculeze dobanzile si penalitatile de intarziere aferente obligatiilor fiscale principale datorate de societate pentru perioada anterioara deschiderii procedurii insolventei în condițiile în care acestea nu au fost achitate până la termenul de scadență.

In fapt, prin Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele fiscale au stabilit in sarcina **SC X SRL- societate in insolventa** accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei, reprezentand:

- x lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- x lei – accesorii aferente impozitului pe dividende persoane fizice;
- x lei – accesorii aferente varsaminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
- x lei – dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari sociale retinuta de la asigurati;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru accidente munca si boli profesionale datorata de angajator;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator;
- x lei – accesorii aferente contributiei de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati;
- x lei – accesorii aferente contributiei angajatorilor la Fonul de garantare pentru plata creantelor salariale;
- x lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;
- x lei – accesorii aferente contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati.

In referatul cauzei organele fiscale mentioneaza ca la data de 11.04.2011 instanta a dispus deschiderea procedurii de insolventa impotriva societatii debitoare, iar la data de 25.06.2012 a dispus confirmarea planului de reorganizare.

De asemenea, mentioneaza ca accesoriile inscrise in Decizia de calcul accesorii nr. x au fost recalculat pana la data de 11.04.2011, data la care a fost deschisa procedura de insolventa si au fost corectate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. x in sensul diminuarii obligatiei de plata initial stabilita in suma de x lei cu suma de x lei, rezultand astfel dobanzi si penalitati de intarziere aferente obligatiilor fiscale in suma de x lei dupa cum urmeaza.

Natura obligatiei fiscale	Accesorii stabilite initial prin decizia 10385 din 20.04.2011	Accesorii corectate prin decizia nr. 415031 din 24.07.2011	Accesorii datorate conform deciziei 10385 din 20.04.2011
Impozit pe veniturile din salarii	X	X	X
Impozit pe profit	x	x	x
Impozit pe dividende persoane fizice	x	x	x
Varsaminte de la persane juridice handicap	x	x	x
Dobanzi si penalitati TVA	x	x	x
CAS angajator	x	x	x
CAS asigurati	x	x	x
Accidente munca si boli profesionale	x	x	x
Somaj angajator	x	x	x
Somaj asigurati	x	x	x
Fond garantare	x	x	x
Sanatate angajator	x	x	x
Sanatate asigurati	x	x	x
total	x	x	x

Contestatarul considera ca Decizia nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii care priveste accesorii calculate debitorilor anteriori deschiderii procedurii de insolventa nu este in conformitate cu dispozitiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei

In drept, in ceea ce priveste modalitatea de calcul a penalitatilor de intarziere care fac obiectul acestei contestatii, prevederile art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 122¹, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”

" Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Ulterior, începând cu data de 1 octombrie 2010 au intrat în vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

“Art. 122¹ -Dobânzi și penalități de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței.

Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței nu se datorează și nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere după data deschiderii procedurii insolvenței”.

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței care prevăd:

”Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuielă, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii”.

În consecință, accesoriile se datorează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat la termenul de scadență.

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate se reține că **nu se calculează dobânzi și penalități de întârziere numai pentru perioada de după data deschiderii procedurii insolvenței.**

Toate afirmațiile societății nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, așa cum arată și punctul 3.1 din prezenta decizie prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidentei fiscale nr. xau fost scăzute accesoriile în suma de x lei stabilite după data de 11.04.2011, decizie care a fost primită de aceasta în data de 22.08.2012 și care nu a fost contestată până la data prezentei.

Mai mult, însăși contestata recunoaște că **„Obligațiile fiscale principale pentru care au fost calculate accesorii rezulta din titluri de creanță din perioada decembrie 2007- martie 2011, deci anterior deschiderii procedurii insolvenței”**,

Având în vedere că **SC X SRL** a intrat în insolvență începând cu data de 11.04.2011, accesoriile în suma totală de x lei (asupra obligațiilor fiscale principale declarate de societate în perioada decembrie 2007- martie 2011), au fost calculate de organele fiscale pentru perioada 24.06.2010-11.04.2011 anterioară deschiderii procedurii insolvenței în mod legal, în strictă concordanță cu prevederile art. 120¹, art. 122¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Doar dupa data de 11.04.2011 (data deschiderii procedurii de insolventa) nu se mai datoreaza si nu se mai calculeaza accesorii, conform prevederilor art. 122¹ din Codul de procedura fiscala.

Se retine ca de la data scadentei respectiv decembrie 2007 si pana la data deschiderii procedurii 11.04.2011 s-au scurs mai mult de 60 de zile, iar potrivit art. 120¹, lit. a) din Codul de procedura fiscala ***nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse numai în situația în care stingerea se realizează în primele 60 de zile de la scadență, iar în speta în cauza organele fiscale au aplicat în mod legal prevederile art. 120¹, lit. b) din Codul de procedura fiscala, nivelul penalității de întârziere fiind de 15% din obligațiile fiscale principale neachitate pana la data procedurii insolventei.***

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul a accesoriilor sub aspectul cotelor aplicate, numărului de zile pentru care au fost calculate accesoriile, însumarea produselor dintre baza de calcul, numărul de zile de întârziere și cota de accesorii aplicată, în baza dispozițiilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia "contestația poate fi respinsă ca: "a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat", urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma totală de **x lei**, reprezentând accesorii aferente obligațiilor fiscale calculate până la data deschiderii procedurii insolvenței, stabilite prin Decizia nr. x referitoare la obligațiile de plata accesorii.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul 119, art. 120, art. 120¹, art. 122¹, art.205 alin.(1) si art.206 alin. (2) si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006,

DECIDE

1. Respinge in parte ca ramasa fara obiect contestatia formulata de **SC X SRL- in insolventa** pentru suma de **x lei** stabilita prin Deciziei nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, emisa de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii - Serviciul evidenta pe platitori persoane juridice.

2. Respinge in parte ca neintemeiata coontestatia formulata de **SC X SRL- in insolventa** impotriva Deciziei nr. x referitoare la obligatiile de plata accesorii, prin care organele fiscale au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de **x lei** calculate pana la data deschiderii procedurii insolventei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.